

บทที่ ๓

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนที่มีลำดับการเกิดต่างกันและเพศต่าง
กันนี้ ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาว่าลำดับการเกิด (ลูกคนโต และลูกคนอื่น ๆ) และ
เพศ เป็นตัวแปรที่ทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างไร

กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักเรียนชาย จากโรงเรียนวัดราชโอรส ๑๕๐ คน
นักเรียนหญิงจากโรงเรียนสายน้ำผึ้ง ๑๕๐ คน กำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ถึง
ปีที่ ๔ อายุระหว่าง ๑๔ - ๑๗ ปี ทุกคนมาจากครอบครัวที่มีลูก ๒ - ๔ คน แบ่งออก
เป็น ๔ กลุ่ม กลุ่มละ ๗๕ คน คือ กลุ่มลูกชายคนโต กลุ่มลูกสาวคนโต กลุ่มลูกชายคน
อื่น ๆ และกลุ่มลูกสาวคนอื่น ๆ ในแต่ละกลุ่มประกอบด้วย

๑. เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีลูก ๒ คน จำนวน ๒๕ คน
๒. เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีลูก ๓ คน จำนวน ๒๕ คน
๓. เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีลูก ๔ คน จำนวน ๒๕ คน

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

๑. เปรียบเทียบค่ามัธยฐานเลขคณิต (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
(Standard Diviation) ของคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของกลุ่มตัวอย่างแต่ละ
กลุ่ม
๒. วิเคราะห์ความแปรปรวน ๒ ชั้น ของคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ
กลุ่มตัวอย่างทั้ง ๔ กลุ่ม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. การคำนวณหาค่ามัชฌิม เลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ตารางที่ ๒ แสดงค่ามัชฌิม เลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๔ กลุ่ม

ลำดับการเกิด	เพศ				รวม
	ชาย		หญิง		
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ลูกคนโต	๑๒๘.๒๓	๒๑.๑๑	๑๒๙.๒๐	๑๕.๐๓	$\bar{X} = ๑๒๘.๗๑$ $SD = ๑๘.๒๓$
ลูกคนอื่น ๆ	๑๒๓.๔๗	๒๐.๗๕	๑๒๐.๑๔	๒๑.๑๔	$\bar{X} = ๑๒๑.๙๑$ $SD = ๒๐.๘๘$
รวม	๑๒๕.๘๕	๒๐.๙๑	๑๒๔.๗๘	๑๘.๗๕	

๒. การวิเคราะห์ความแปรปรวน ๒ ชั้น ของคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ตารางที่ ๓ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๔ กลุ่ม

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ความแตกต่างระหว่างลำดับการเกิด	๓๔๖๘	๑	๓๔๖๘	๘.๙๕**
ความแตกต่างระหว่างเพศ	๘๕.๓๓๓	๑	๘๕.๓๓๓	๐.๒๘๘
ปฏิกริยาร่วม	๓๑๒.๑๒	๑	๓๑๒.๑๒	๑.๐๕๔
ความแปรปรวนภายในกลุ่ม	๑๑๔๖๓๑.๐๙๔	๒๙๖	๓๘๗.๒๖๗	
ผลรวม	๑๑๘๘๙๖.๕๔๓	๒๙๘		

$$** p < .๐๑ \quad F .๐๑ (๑, ๒๙๖) = ๖.๖๓$$

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ ๓ ปรากฏว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของวัยรุ่นชาย และวัยรุ่นหญิงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ ส่วนคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เมื่อเปรียบเทียบตามลำดับการเกิดพบว่ามี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยในตารางที่ ๒ แสดงว่าลูกคนโตมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าลูกคนอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญ สำหรับปฏิกริยาร่วม (Interaction) พบว่าไม่มีปฏิกริยาร่วมระหว่างลำดับการเกิดและเพศ แสดงว่าเพศชาย และหญิง ไม่ทำให้นักเรียนที่เป็นลูกคนโต และลูกคนอื่น ๆ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปได้ดังนี้

๑. ลูกคนโตมีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าลูกคนอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑
๒. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่างเพศชาย และหญิงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕